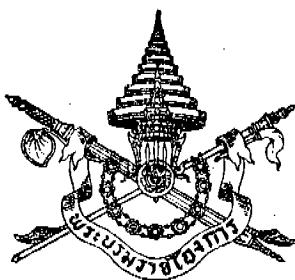

ເດືອນສະຫຼຸບ ຕອນທີ ១៩ ຮາຊກິຈຈານແບກຍາ ៣០ ຂັ້ນວາຄນ ២៥១២

พระราชกฤษฎິกา

ປັບປຸງແປ່ງເຂົາມຕົວແຫຼ່ງ
ເປົ້າໃຫຍ່ ພິມພຸໂລກ (ຈົບັນທີ ២)

ພ.ສ. ២៥១២

ກົມືພດຍຸດຍເທິງ ປ.ກ.

ໃຫ້ໄວ້ ໄດ້ ວັນທີ ២៦ ຂັ້ນວາຄນ ພ.ສ. ២៥១២
ເປັນປີທີ ២៤ ໃນຮ້າກາລນິ້ງຈຸນັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ນີ້
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ฯ ໃຫ້ປະກາດວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນກາຮັມກວຣີ ແປ່ງແປ່ງເຂົາມຕົວແຫຼ່ງ
ພິມພຸໂລກ ຈັງຫວັດພິມພຸໂລກ ເພື່ອຄວາມເໝາະສຳແກ່ການວຽກ
ກົງກາຮັມແລະກາຮັມນຸ້ມາຮູ້ທີ່ຈຶ່ນ

เดือน สห ตอนที่ ๑๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. ๒๔๖๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก
จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๔ แห่งพระราช
บัญญัติขัดตั้งเทศบาลเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยน
แปลงเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก พุทธศักราช
๒๔๘๙ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านหนึ่ง ตั้งแต่นักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลาง
ทางหลวงแผ่นดิน นายเลข ๑๒ ตอนสุดท้าย — พิษณุโลก ตรง
กม. ๓ ตามแนวเส้นตั้งจากกับทางหลวงแผ่นดิน ระยะ ๓๕๐

ເລີ່ມສະ ຕອນທີ ๑๙ ຮາຊກົງຈານຸແນກໝາ ๓๐ ຂັນວາກນ ໨໔ໜ້າ

ເມຕຣ ເປັນເສັ້ນຂານ ຮະບະ ๓៥๐ ເມຕຣ ກັບທາງຫລວງແພ່ນດິນ
ໜໍາມາຍເຕີບ ๑๒ ຕອນສຸໂບທັບ – ພິມຜູໂດກ ໄປທາງທີ່ຕະວັນອອກ
ເລື່ອງໃຫ້ ຄຶ້ງເສັ້ນແນວເຫຼົກທ່ານ ແລ້ວເລີ່ນຕາມເສັ້ນແນວເຫຼົກທ່ານ
ໄປທາງທີ່ຕະວັນອອກ ຄຶ້ງຫລັກເບີຕໍ່ ๒ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້ຮົມແມ່ນ້ຳນ້ານ
ຝ່າຍຕະວັນຕກ

ຈາກຫລັກເບີຕໍ່ ๒ ເປັນເສັ້ນຕຽງໄປທາງທີ່ຕະວັນອອກ
ເລື່ອງເຫັນວ່າ ຄຶ້ງຫລັກເບີຕໍ່ ๓ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້ຮົມແມ່ນ້ຳນ້ານຝ່າຍຕະວັນອອກ
ຫ່າງຈາກປາກຄອນມາດໄທຢືນໃຫ້ ຕາມແນວແມ່ນ້ຳ ຮະບະ ๑៥໐
ເມຕຣ

ຈາກຫລັກເບີຕໍ່ ๓ ເລີ່ນຕາມຮົມແມ່ນ້ຳນ້ານຝ່າຍຕະວັນອອກ
ໄປທາງທີ່ຕະວັກຕກເລື່ອງເຫັນວ່າ ຄຶ້ງຫລັກເບີຕໍ່ ๔ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້ຕຽມມູນ
ຕະວັນອອກຂອງເບີຕະວັດໂພທີ່ຢາມດ້ານໃຫ້ຕຽມເຫຼົກທີ່ຕະວັນກອງຫັນກ

ຈາກຫລັກເບີຕໍ່ ๔ ເລີ່ນຕາມແນວເຫຼົກທີ່ຕະວັນກອງຫັນກໄປ
ທາງທີ່ຕະວັນອອກ ຄຶ້ງເບີຕປລອດກັບທ່ານ ແລ້ວເປັນເສັ້ນຕຽງໄປ
ທາງທີ່ຕະວັນອອກ ຜ່ານທາງຮອໄພ ຕຽມ ກມ. ๓๕๑.๘๘๒ ຄຶ້ງ
ຫລັກເບີຕໍ່ ๕ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້ຫ່າງຈາກທາງຮອໄພ ຮະບະ ៥〇〇 ເມຕຣ

ດ້ານຕະວັນອອກ ຈາກຫລັກເບີຕໍ່ ๕ ເປັນເສັ້ນຕຽງໄປທາງ
ທີ່ຕະວັດ ຄຶ້ງຫລັກເບີຕໍ່ ๖ ຜົ່ງຕັ້ງອູ້ຫ່າງຈາກທາງຮອໄພ ຕຽມ ກມ.
๓๕๑ ຕາມແນວເຫຼົກເສັ້ນຕັ້ງຈາກກັບທາງຮອໄພ ຮະບະ ៥〇〇 ເມຕຣ

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ១១ ຮາຍກົງຈານຸແນກໝາ ៣០ ພັນວາຄມ ២៥១៤

ຈາກຫລັກເບຕທີ ៦ ເປັນແນວເສັ້ນຕິ່ງຈາກກັນເສັ້ນຮະຫວ່າງຫລັກເບຕທີ ៥ ແລະຫລັກເບຕທີ ៨ ໄປຖານທີສະວັນອອກ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ៧ ຜົ່ງຕິ່ງອູ້ໜໍ່ຫ່າງຈາກຫລັກເບຕທີ ៦ ຮະຍະ ៩,២៥០ ເມຕຣ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ៨ ເປັນເສັ້ນຕິ່ງຈາກກັນເສັ້ນຮະຫວ່າງຫລັກເບຕທີ ៩ ແລະຫລັກເບຕທີ ១ ໄປຖານທີໄຕ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ៨ ຜົ່ງຕິ່ງອູ້ໜໍ່ຫ່າງຈາກສູນຍົກລາງທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູໂລກ - ອລົມສັກ ຕາມແນວເສັ້ນຕິ່ງຈາກກັນທາງຫລວງແພ່ນດິນ ຮະຍະ ៥០០ ເມຕຣ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ៨ ເປັນເສັ້ນຂານ ຮະຍະ ៥០០ ເມຕຣ ກັນທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູໂລກ - ອລົມສັກ ໄປທານທີສະວັນອອກເລື່ອງໃຕ້ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ៩ ຜົ່ງຕິ່ງອູ້ໜໍ່ຫ່າງຈາກສູນຍົກລາງທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູໂລກ - ອລົມສັກ ຕຽງ ກມ. ២.៦៥០ ຕາມແນວເສັ້ນຕິ່ງຈາກກັນທາງຫລວງແພ່ນດິນ ຮະຍະ ៥០០ ເມຕຣ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ៩ ເປັນເສັ້ນຕຽງໄປຖານທີສະວັນອອກເລື່ອງໃຕ້ ຜ່ານທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູໂລກ - ອລົມສັກ ຕຽງ ກມ. ២.៦៥០ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ១០ ຜົ່ງຕິ່ງອູ້ໜໍ່ຫ່າງຈາກສູນຍົກລາງທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູໂລກ - ອລົມສັກ ຮະຍະ ៥០០ ເມຕຣ

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ๑๐๑ ຮາຊກິຈຈານບະການ ຕັ້ງ ຮັນວາຄານ ແກສະກຳ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ១០ ເປັນເສັ້ນຂານ ຮະຍະ ២០០ ເມຕຣ
ກັບທາງຫລວງແພ່ນດິນໝາຍເລຂ ១២ ຕອນພິມຜູ້ໂລກ - ອລົມສັກ
ແລະທາງຫລວງຈັງຫວັດໝາຍເລຂ ១០៦១ ຕອນພິມຜູ້ໂລກ - ວັງທອງ
ໄປທາງທີສະຫະວັນຕກ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ១១ ຜົ່ງຕັ້ງອູ່ຕຽງເບຕໂກຣ-
ຄມນາຄມດ້ານຕະວັນອອກ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ១១ ເລີ່ນຕາມແນວເບຕໂກຣຄມນາຄມດ້ານ
ຕະວັນອອກ ແລະແນວເບຕວິທຍາລັບຄຽງປຸລສັງຄຣາມດ້ານຕະວັນອອກ
ໄປທາງທີສະຫະວັນຕກ ຈົນສຸດແນວເບຕດ້ານຕະວັນອອກແລ້ວຕ່ອເປັນເສັ້ນຕຽງ
ໄປທາງທີສະຫະວັນອອກເໜີຍໃຫ້ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ១២ ຜົ່ງຕັ້ງອູ່ຕຽງນຸ່ມ
ຕະວັນອັກຂອງເບຕສານມີນດ້ານແໜ້ອ

ດ້ານໃຕ້ ຈາກຫລັກເບຕທີ ១២ ເລີ່ນຕາມແນວເບຕສານມີນ
ດ້ານແໜ້ອໄປທາງທີສະຫະວັນຕກ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ១៣ ຜົ່ງຕັ້ງອູ່ຕິດເບຕ
ສານມີນດ້ານຕະວັນຕກ ຕຽງແນວເສັ້ນຕັ້ງຈາກກັບທາງຮອໄພ ຕຽງ
ກມ. ៣៨៧.២៥២

ຈາກຫລັກເບຕທີ ១៣ ເປັນເສັ້ນຕຽງໄປທາງທີສະຫະວັນຕກ ຜ່ານ
ທາງຮອໄພ ຕຽງ ກມ. ៣៨៧.២៥២ ຄຶ້ງຫລັກເບຕທີ ៤៤ ຜົ່ງຕັ້ງອູ່
ໜ່າງຈາກສູນຢືນກາງທາງຫລວງຈັງຫວັດໝາຍເລຂ ១០៦៣ ຕອນ
ພິມຜູ້ໂລກ - ວັດຈຸພາມ ຜົ່ງຕັ້ງຈາກກັບທາງຫລວງຈັງຫວັດ
ຮະຍະ ២០០ ເມຕຣ

ເລີ່ມ ສະ ຕອນທີ ๑๓ ຮາຊກົງຈານຸເບກຍາ ຕັ້ງ ຂັ້ນວາກມ ແກສໄຕ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ๑๔ ເປັນເສັ້ນຂານ ຮະບະ ๒๐๐ ເມຕຣ ກັບ
ທາງລາວຈັງຫວັດໝາຍເລຂ ๑๐๖๓ ຕອນພິມຄຸລຸໂລກ-ວັດຈຸພານີ່
ໄປທາງທີສະຫວັນຕກເນື່ອງໃຫ້ ຄິ່ງຫລັກເບຕທີ ๑๕ ຜຶ່ງຕັ້ງອູ້ໜ້າຈາກ
ສູນຍົກຄາງທາງລາວຈັງຫວັດໝາຍເລຂ ๑๐๖๓ ຕອນພິມຄຸລຸໂລກ-
ວັດຈຸພານີ່ ຕຮງ ກນ. ຕ.ສ.๐๐

ຈາກຫລັກເບຕທີ ๑๕ ເປັນເສັ້ນຕຽງໄປທາງທີສະຫວັນຕກ
ເນື່ອງເໜືອ ຜ່ານທາງລາວຈັງຫວັດໝາຍເລຂ ๑๐๖๓ ຕອນ
ພິມຄຸລຸໂລກ-ວັດຈຸພານີ່ ຕຮງ ກນ. ຕ.ສ.๐๐ ແລ້ວຕ້ອເປັນເສັ້ນຂານ
ຮະບະ ๒๐๐ ເມຕຣ ກັນທາງໄປສະພານໝໍາມແມ່ນ້ຳນ້ານ ໄປທາງ
ທີສະຫວັນຕກເນື່ອງເໜືອ ຄິ່ງຫລັກເບຕທີ ๑๖ ຜຶ່ງຕັ້ງອູ້ໜ້າມີມແນ້ຳນ້ານ
ຝ່າຍຕະວັນອອກ

ດ້ານຕະວັນຕກ ຈາກຫລັກເບຕທີ ๑๖ ເລີ່ນຕາມຮົມແມ່ນ້ຳນ້ານ
ຝ່າຍຕະວັນອອກໄປທາງທີສະຫວັນອອກເນື່ອງເໜືອ ຄິ່ງຫລັກເບຕທີ ๑๗
ຜຶ່ງຕັ້ງອູ້ໜ້າມີມແນ້ຳນ້ານ ດ້ານຕະວັນຕກ

ຈາກຫລັກເບຕທີ ๑๗ ເປັນເສັ້ນຕຽງໝໍາມແມ່ນ້ຳນ້ານໄປທາງທີສ
ເໜືອ ຄິ່ງຫລັກເບຕທີ ๑๘ ຜຶ່ງຕັ້ງອູ້ໜ້າມີມແນ້ຳນ້ານຝ່າຍຕະວັນຕກ
ຕຮງເບຕຈັນທີຕະວັນຕກ ດ້ານຕະວັນຕກ

เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๒

จากหลักเขตที่ ๑๙ เลี้บตามเขตด้านทิศตะวันตกไปจนสุดเขตด้านตะวันตก แล้วต่อเป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๖๕ ตอนพิษณุโลก-บางระกำ ฝากตะวันออก ตรง กม. ๒

จากหลักเขตที่ ๑๙ เป็นเส้นตรงตั้งฉากกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๖๕ ตอนพิษณุโลก-บางระกำ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๒๐ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๖๕ ตอนพิษณุโลก-บางระกำ ระยะ ๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒๐ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๓๐๐ เมตร กับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๖๕ ตอนพิษณุโลก-บางระกำ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๒๐ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ตอนสุโขทัย-พิษณุโลก ฝากใต้

จากหลักเขตที่ ๒๐ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ເດີນ ສະ ຕອນທີ ១៧ ຮາຊກົງຈານຸເບກຍາ ៣០ ຂັ້ນວາກນ ໄສແຮກ

ຕາມເສັ້ນແນວເບຕທິກລ່າວໄວ້ໃນມາຕຣານ ໃຫ້ມີຫລັກຍ່ອຍນັກໄວ້
ເພື່ອແສດງແນວເບຕຕາມສົມຄວຣ

ມາຕຣາ ແລ້ວ ໄກສູ້ມັນຕຽ່ວ່າກາຮກຮະທຽນມາດໄທບຣັກຍາກາຮ
ຕາມພະຣາຊກຖຸມກູ້ການ

ຜູ້ຮັບສອນພະນັມຮາຊໂອງກາຮ
ຈອມພດ ຕານອນ ກິຕຕິບຈຣ
ນາຍກຣັງມັນຕຽ່

เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๒

หมายเหตุ :—เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำนั้น คือ เนื่องจากท้องถิ่นทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้เจริญขึ้น และมีชุมชนชนอยู่หนาแน่น จึงสมควรขยายเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการและการพัฒนาบำรุงท้องถิ่นต่อไป